

leta umrla. Zapustila sta petero že preskrbljenih otrok, vnuke in pravnuke, kateri jima z našim listom vred želijo, da bi počivala v miru!

V starosti 82 let je umrl. Pri Sv. Rupertu v Slov. Goricah smo spremili dne 25. februarja k zadnjemu počitku daleč znanega Roj Jakoba. Rajnemu v slovo so domači cerkveni pevci na domu zapeli »Vigred« in še pri grobu dve pesmi. Med umrlimi v naši fari letos je rajni že šestnajsti. Naj počiva v miru! — Žalujemo naše sožalje. — Na sedmini se je nabralo za afriške misijone 122 din.

Mati duhovnika umrla v visoki starosti. V Moravcih pri Veitli Nedelji je v 84. letu v Gospodu zaspala blaga Sobotarova babica Marija Spindler, mati našega sedanjega župana. Bila je nepopisno skrbna in delavna žena in mati, zgled resnično krščanskega življenja ter modra vzgojiteljica svojih otrok in vnukov. Kako jo je radi tega vse spoštovali, je pokazal tudi njen veličastni pogreb: spremili so jo trije gg. duhovniki pod vodstvom njenega najstarejšega sina, g. župnika od Sv. Lovrenca na Dravskem polju. Tukajšnji rojak, salezijanski duhovnik g. Anton Hanžel ji je ob grobu spregovoril lepe poslovilne besede. Na čelu dolgega spreveda je šla vsa šolska mladina s svojim učiteljsvom in nad sto gasilcev vseh treh domačih in juršinske čete, ki je prišla celo z zastavo. Preblaga mati naj si zdaj odpočije v blaženstvu — vsem žalujčim pa naše toplo sožalje!

Smrt v starosti 87 let. Pri Sv. Juriju ob ščavnici je v starosti 87 let mirno v Gospodu zaspala posestnica Ter ezija Jaušovec iz Okoslavec. Spavaj mirno, blaga mati! — Preostalem naše sožalje!

Veren mož umrl. V Prosečki vasi v Slovenski Krajini je umrl nad 70 let stari Jurij Hajdinjak, ki je zelo zgledno živel in tako tudi umrl, dvakrat previden. V vsakem vremenu si videl pokojnega v cerkvi in kjub starosti je še vedno v cerkvi prepeval. Naj mu sveti večna luč, družini pa, kamor zahaja »Slov. gospodar«, naše sožalje!

Pogreb ponesrečenega rudarja. Dne 20. februarja smo v Stranicah pri Slov. Konjicah pokopali komaj 29 letnega fanta-rudarja Kremerja Franca. Teden dni poprej ga je podšlo pri delu v rudniku. Vkljub hitri pomoči — prepeljali so ga takoj v bolnišnico Rdečega križa v Slov. Konjice — je podlegel notranjim poškodbam, ki jih je zadobil pri nesreči. Tragično umrlega fanta so na njegovi zadnji poti spremljali in mu svetili z rudarskimi svetilkami skoraj vsi njegovi tovariši in mnogo drugih ljudi. Bog mu daj večni pokoj!

Dobrotnica revežev je zatisnila oči. Žalostno so zapeli zvonovi pri Sv. Florjanu pri Rogatcu, ko je 22. februarja nenadoma zapustila dolino solz Apolonija Boldin, župnijska gospodinja, rojena na Gomilekem v Savinjski dolini, stara 56 let. Bila je skoraj 22 let med nami, pridna, skrbna, zvesta Marijina družbenka. Bila je izredno dobrega srca, reveže in brezposelne je rada podpirala, s sosedi je bila ljubezniva in mirna. Kako je bila naša Polonca priljubljena, je pokazal spreved, kakršnega že dolgo nismo imeli pri nas. Počivaj v miru, draga

Polonca, in naj Ti bo lahka florjanska zemljica! — Žalujemo naše sožalje!

V cvetju mladosti je umrl 23. februarja pri Sv. Mohorju pri Rogaški Slatini 21letni mladenič Berk Franc. Pokojni je kot marljiv mladenič bil splošno priljubljen, kar je jasno pokazal njegov pogreb. Naj mu sveti večna luč — staršem in sestram pa naše sožalje!

Izredno stara bralka »Slov. gospodarja« umrla. V izredni starosti 89 let je umrla v vasi Jerčin pri Pristavi v župniji Sv. Ema Lucija Mlinarič. Rajna je bila rodom iz Rogaške Slatine in vse življenje verna bralka »Slov. gospodarja«. Svetila ji večna luč!

Mlada žrtev zavratne bolezni. Nepričakovano, nenadno je umrl pri Sv. Petru pod Svetimi gorami v 25. letu Anton Hohnjec, nečak g. dr. Josipa Hohnjeca, g. ravnatelja Antona Hohnjeca in čadramskega g. župnika Franca Hohnjeca. V cvetu mladosti je padel kot žrtev zavratne bolezni — meningitisa. V četrtek, dne 29. februarja, predpoldne smo ga pokopali. Rajni Tonček je bil nadvse priljubljen v župniji, zato je bila pri njegovem pogrebu vsa fara zastopana. Domači moški pevski zbor mu je zapel pred

domačo hišo in na pokopališču žalostinke, med sprevedom pa štiriglasno psalm »Usmili se me«. Po sv. maši, ki jo je daroval za rajnega g. duhovni svetnik župnik Franc Hohnjec, se je razvil ogromen spreved, ki ga je vodil g. župnik Hohnjec ob asistenci gg. domačega in poljskega župnika. Ob odprtem grobu se je poslovil z ganljivimi besedami od prerano umrlega mladeniča g. svetnik Hohnjec, v imenu mladine pa mladenič Uličnik. — Dragi Tonček, počivaj v miru! — Globoko užaloščeni materi in vsem sorodnikom naše iskreno sožalje!

Smrt dveh odličnih mož. Dne 22. februarja je umrl na Dolu pri Hrastniku bivši župan Jakob Draksler, gostilničar in posestnik, par ur pozneje pa Matija Pust, tudi gostilničar in hišni posestnik. Naj jima Gospodar življenja v večnosti obilno poplača vsa dobra dela!

Dobro mater je Bog poklical k sebi. V vasi Sv. Jurij pri Loki je 17. februarja umrla dobra mati, pridna gospodinja, verna žena in dobra soseda Zupancič Elizabeta, stara 52 let. Za njo žalujejo vaščani, posebno pa njen bolni mož, trije mladoletni sinovi in ena hči. Naj počiva v miru!

Dopisi

Pohorje

Ribnica na Pohorju. Krajevna organizacija JRZ v Ribnici na Pohorju je imela 25. februarja občni zbor, na katerem je poročal bivši narodni poslanec g. Gajšek. Zborovanje je bilo lepo obiskano, tako da so zborovalci napolnili dvorano Prosvetnega doma. Predsednik organizacije bo tudi v bodoče g. Luka Drževnik. — Kamnoseška zadruga pridno dela, vendar nima dovolj lastnih sredstev za uspešni razvoj. Obrnila se je na trgovinsko ministrstvo in na bansko upravo za podporo.

Dravska dolina

Sv. Marija v Pušcavi. Velikonočni romarski shodi se vršijo letos 15. marca, na praznik Marije 7 žalesti, 19. marca, na praznik sv. Jožefa in 25. marca, velikonočni ponedeljek, na praznik Oznanjenja M. D. Vsak dan bo prva služba božja ob 7 in druga ob 10. Je lepa priložnost, da zadostite velikonočni dolžnosti. Pridite!

Slovenska Krajina

Murska Sobota. Prejšnji teden je imel naš agilni športni klub »Mura« letni občni zbor, ki je bil zelo dobro obiskan. Izvoljen je bil nov odbor pod predsedstvom Lipič Jožefa.

Turnišče. Minulo nedeljo je bil za našo faro velik praznik, kajti ta dan nam je g. dekan blagoslovil nove orgle, ki so po blagoslovitvi prav slovesno zadonele po naši občini cerkvi. Orgle so stale 105.000 din. — Isti dan se je vršil ustanovni občni zbor našega Prosvetnega društva, katerega se je udeležilo lepo število ljudi. Saj se je samo na novo vpisalo 75 članov. Izvoljen je bil

odbor s predsednikom g. dekanom na čelu. Delo Prosvetnega društva bo v bodoče mnogo lažje, ker bomo še letos imeli svoj lasten prosvetni dom in lepo knjižnico. — Malo čudno se sliši, da je bila istočasno seja občinskega odbora.

Sv. Sebeščan. Zadnje nedeljo je bilo pri nas delavsko zborovanje, in sicer je bilo to zborovanje letos prvo. Zdaj v nedeljo bo v Križevcih, Petrovcih in v Šalovcih, v sredo pa v Bodoncih. Na zborovanje k nam je prišlo zelo veliko ljudi, saj je naš kraj sorazmerno najbolj sezonski. Zborovanje je otvoril naš domačin paler Horvat Peter. Na zborovanju so govorili gg.: šef borze dela Kerec Franc, akademik Titan, Rous in Novak, vsi iz Sobote. Zborovanje je trajalo čez dve uri in so ljudje kazali veliko zanimanje. Po zborovanju se je razvila zanimiva in koristna debata.

Dokležovje. Kakor smo že na tem mestu poročali, je v prejšnjih mrzlih dneh bila Mura popolnoma zamrznjena in je stalno ogrožala veržejski most. Da ga ledene plošče ne bi razrušile, so prišli iz Ptujja pionirji in so led razstreljevali. Ker je bil most že precej nagnjen, so ga skušali popraviti in pri tem sta dva človeka padla pod led in sta utonila. Izvlekli so ju mrtva.

Dolga vas. Zelo smo se začudili, ko so se pojavili v bližini naše vasi volkovi, kar je pri nas izreden pojav. Obmejni organi so enega ustrelili in je bil zelo izstradan. V bližino vasi jih žene huda in ostra zima.

Veščica. Prejšnjo nedeljo se je naš mesar B. nekoliko dobre volje vračal iz gostine. Ker je bolj težko hodil, se mu je ponudil za spremljevalca neki pomočnik, ki je bil toliko »prijazen«, da je vinjenemu tovarišu vzel ves denar. Ko so ga naslednjega dne orožniki zasliševali, se je iz-

»Šel je iz mesta spet na našo stran.«

»In ti?«

»Jaz sem se plazil po stranski poti, da bi prišel pred njim, da ti sporočim.«

»Ali ti nisem rekel, da bo prišel?«

»Prav si vedel.«

»Ampak ni mogoče, da je bil tu.«

»Pa bil je, če ti pravim.«

»Vraga! Pa vseeno! Zdaj ga imava.«

»Imava, Mikica! Štiri sto, praviš?«

»Bo tako.«

»Dobro! Pojdiva od tod!«

»Pojdi za menoj, da se zmeniva, kako je treba! Gotovo bo prišel do Matove hiše.«

Medtem ko sta oba odhajala od samotne krčme, je z mestnega pota zavil človek pred njo in vstopil. Krčmarica se je začela od začudenja križati, ko je opazila novega gosta.

»Za sveto ime božje! Ali ste to vi, Luka?«

»Da, Jana! Jaz sem. Dober večer!«

»Bog ga daj, Luka! Odkod ste se vzeli? Saj se že ne spomnim več, kdaj sem vas zadnjič videla. Kje ste za božjo voljo bili?«

»Po svetu, kuma. Dajte vina!«

»Pa kaj so vam Jelenčani storili, da ste našo vas zapustili?«

»Jelenčani niso nič krivi. Eh, šel sem. Saj veste, kake muhe človeku včasih po glavi porojijo.«

»Ampak čujte, Luka, vsi so se na vas jezili, ko ste svoje dolžnike onemu gospodu iz mesta prodali! Dobro, da ste se ta čas skrili, no, zdaj je spet vse potihnilo. Ne bojte se nič!«

»Ne bojim se, Jana, verjemite! Kaj se je novega zgodilo, odkar me ni bilo tu?«

»He, ko bi vedeli! Dosti, saj je tudi precej dolgo, kar vas ni bilo. Kdaj ste že bili zadnjič tu?«

»Poldrugo leto in več je minulo od tistih mal.«

»Dolgo, dolgo, marsikaj je medtem bilo, česar vi ne veste. Da, Lončaričeva je vzela Andrija Pavleковиča.«

»Vem, čul sem v mestu.«

»Ali ni to čudno, kaj?«

»Zakaj čudno?«

»Pa saj veste, kako sta se Martin in Mato dajala, eden drugega bi bila v žlici vode utopila. Kar čez noč pa se je vse obrnilo. Kar je bilo prej grenko in kislo, to je postalo zdaj sladko in gladko. Vsi smo se čudili. Pa še to na vrh: Martin je dal svojo hčer Matovemu sinu.«

»Kako pa živijo zdaj ti ljudje?« je vprašal Luka in gledal predse.

»plemenitega pingvina« in »Mc Cormackovega galeba«, ki jih sicer nikjer drugod ni najti. Od rastlinstva in mahovja so doslej prav ob tečaju naših le neke zelo odporne lišaje. Mahovje v zelo mnogovrstnih oblikah pa sega zelo visoko, do višine 1200 metrov.

Doživljaj v razvalinah starega gradu. Romunski listi poročajo o grozotnem doživljaju, ki so ga imeli trije možje v prastari grajski razvalini Hobayu nedaleč od Sibinja na Sedmograškem. Stara legenda pripoveduje, da je v tej razvalini zakopan velik zaklad, ki prinaša smrt vsakomur, ki bi ga hotel dvigniti. V neki noči so se odpravili trije prebivalci iz kraja Hobaya na pot, da bi ta zaklad poiščali. Ko so v nekem

govarjal, da mu je dal B. denar v šrambo, kar pa ne odgovarja resnici.

Gomilci. Letošnja zima nam ni napravila mnogo škode samo med divjačino in na sadnem drevju, temveč je zahtevala po večih krajih tudi človeške žrtve. Tako je pri nas pretekli teden zmrznila neka ženska, ki se je bavila z razpečevanjem nekega svercarskega blaga. Verjetno je napravila dobro kupčijo, zato se je domov grede malo napila in to je bilo zanjo usodno. Da je bila nekoliko vinjena, sklepajo po tem, ker je že narhbitno ruto prej zgubila. Ko so jo našli, je bila že mrtva. Zopet se je pokazalo, da alkohol prav nič ne greje!

Dravsko polje

Sv. Lovrenc na Dravskem polju. V petek, dne 1. marca, je poteklo ravno 15 let, odkar so pri nas g. župnik Franc Spindler. Ob tej priliki se Vam, gospod župnik, mi Vaši farani zahvaljujemo za vse dobrote, ki ste nam jih storili. Molili bomo za Vas, da nam Vas ljubi Bog še dolgo ohrani! Molili bomo pa tudi za Vašo drago, pokojno mater, ki so Vam jo pred kratkim v 84. letu starosti pri Mali Nedelji pokopali.

Trniče na Dravskem polju. Pripravljamo se na večne molitve, ki se bodo vršile 11. in 12. marca. Vsi moramo sodelovati! Morda je to zadnji klic milosti božje, ki nas hoče spraviti z Bogom. — 65 letnico življenja in 46 letnico kovaške obrti je obhajal v nedeljo Matija Toličič, kovaški mojster iz Trniča. Znan je kot zgleden in pošten mož ter dober kovač. Kljub visoki starosti še vedno opravlja vaščanom kovaška dela. Kaj rad prebira »Sl. gospodarja« in je njegov zvest naročnik. Trničani želimo »kovačevemu stricu«, kakor je znan med domačini, da bi ga Bog z njegovo zakonsko družico Mico še dolgo ohranil v sreči in zadovoljstvu!

Ormož. Prosvetno društvo priredi v nedeljo, 10. marca, v dvorani Kletarskega društva po večernicah, to je ob pol štirih, dramo v šestih slikah »Konec potle«.

Mursko polje

Veržej. Meseca septembra lanskega leta je bila pri nas otvorjena pogodbeno pošta, ki je z dnem 26. februarja dobila tudi telefon.

Ljutomer. Prosvetno društvo uprizaro v nedeljo, 10. marca, ob pol štirih popoldne v Katoliškem domu veliko igro Davorina Petančiča »Križev pot našega Gospoda Jezusa Kristusa«. Pri igri sodeluje mnogo oseb.

Haloze

Sv. Barbara v Halozah. Tukaj je sneg, ki je zapadel to zimo, naredil škodo marsikateremu posestniku na poslopih, posebno na starih. Silen veter je namreč nanosil tudi v naših hribih silne množine snega čez noč, ko so ljudje počivali, in so strehe bile s snegom obtežene neenako. Radi tega vzroka je sneg porušil hleve do tal, n. pr. našemu bivšemu županu Koledniku Jakobu v Paradižu in tudi drugim. Stara poslopja pač popustijo v teh snežnih težah, ker so ostrejša zgrajena po starinski, kakršnih ni več povsod videti in najti. Ne sme pa nihče misliti, da ponesrečenci

niso snega raz streh potegnili; so, ampak ponoči veter dela s snegom svoje orgije in ni mogoče nesreče zabraniti.

Dravinjska dolina

Makole. Dne 11. februarja se je vršil tretji redni občni zbor naše vodne zadruge za regulacijo in osuševanje zemljišč, ki ima svoj sedež v Slov. Bistrici. Zadruga ima nalogo, da vrši regulacijo potoka Ložnica, ki teče od Pohorja, oziroma Slov. Bistrice in se izteka v Pečkah v reko Dravinjo. Zadrugo je pred tremi leti organiziral g. Malj Mirko ter se je izkazal kot dober organizator zadrug. Na občnem zboru se mu je izrekla zaupnica in pohvala. Kot predsednik nam je povedal veselo vest, da je banska uprava že nakazala zadrugi za leto 1940. prispevek 100.000 dinarjev za nadaljevanje regulacije, ki se je lani pričela s podporo banske uprave. Tem bolj nas pa še veseli, da se bo dala tem potom zopet možnost zaslužka revnemu prebivalstvu našega kraja. Redni državni prispevki se pričnejo šele leta 1941., in sicer 1.000.000 din., a vsako nadaljnje leto 1.500.000 din., tako da znaša ves državni prispevek 6.000.000 din. Banska uprava bo prispevala skupno 1.800.000 din. S temi prispevki bo regulacija Ložnice v glavnem izvršena. Predsednik zadrug nam je tudi povedal na občnem zboru, da se je zvedelo iz zanesljivih virov, da je gradbeni minister g. dr. Miha Krek dovolil zadrugi kot predjem državnih prispevkov za leto 1940. v znesku 200.000 din., tako da bo zadruga razpolagala letos s 300.000 din. Hvaležni moramo biti naši vladi, predvsem gradbenemu ministru dr. Kreku, in banski upravi. — Čakamo konca zime, da bi lahko začeli z delom v vinogradih. Imamo tudi pri nas žlahtno vinsko trto, nekaj pa še tudi šmarnice. — Živahno je bilo življenje v naši društveni dvorani v predpustu. Naša mladina, posebno naši pevci, so nam o Božiču predvajali lepo opereto »Slovenski Božič«. Bilo je lepo poslušati in gledati. Tudi naši gasilci se pridno gibljejo.

Majšperk pri Ptujju. Kakor marsikje, je doživel tudi naš kraj različne novosti. Občinska uprava je kupila hišo v bližini cerkve, ki naj bi bila občinski dom, pošta, hranilnica in posojilnica ter majhna dvorana, namenjena mladinskim društvom ter kmetskim sestankom. V nedeljo, 18. februarja, je priredilo Prosvetno društvo in Dekliški krožek lepo vzgojno igro »Sveta Cita«. Dvorana je bila nabit polna občinstva. Pridna dekleta bodo s temi prispevki od igre obdarovala za veliko noč najrevnejše družine v naši župniji, kakor so storile to že ob Božiču.

Konjiški okraj

Slov. Bistrica. V nedeljo, 10. marca, se vrši po večernicah v Slomškovem domu predavanje s skloptičnimi slikami o papežu Piju XII. Cerkevni pevski zbor bo zapel papeško himno, samostanske gojenke pa bodo izvajale simbolične vaje.

Konjiški okraj. Tudi nas tarejo razne svetovne neprilike in vremenske neugode. Avgusta 1938 so bili veliki nalivi, da so potoki narasli tako, da je voda vijugasto obrežje vse prestopila, da so jo imeli posestniki po kletih in hlevih, osobito

v vasi Markačica. Iz tega je razvidno, kako potrebna bi bila tukaj regulacija potoka Oplotnica. Silno potrebna bi tudi bila zveza banovinske ceste, in sicer od vasi Malahorna skozi vas Markačica pa do Dobriške vasi, kar je tudi z dobro voljo vodilnih gospodarjev izvedljivo, kajti teren je skoz in skoz v ravnini in tudi kamolom je blizu. To bi bilo kraju v veliko korist in tudi brezposelni bi prišli do zaslužka.

Savinjska dolina

Plašče najnovejša fazone, ima na zalogi tvrda Gusti Vračko, Celje, Kralja Petra cesta. Ne pozabite! 327

Galicija pri Celju. Sedaj v zimskem času kar pojejo žage in sekire po naših gozdovih, kjer zaslužijo delavci po 10 din na dan pri gospodarjevi hrani, pri svoji hrani pa 10 din od kubika. Glavni vir dohodkov pa je pri nas živinoreja, zlasti mlekarstvo. Naše mamice in dekleta prav dobro poznajo dobrega odjemalca — celjski trg, kamor nosijo na prodaj razne mlečne izdelke in druge življenjske potrebščine. Nekateri okoličani nam tudi očitajo, da je naš kraj »Bogu za hrbotom«, kar pa prav nič ne odgovarja resnici. Res je, da se nahajamo med hribi, toda imamo tudi nekaj krasnih razglednih točk. Kdo še ni bil pri sv. Kunigundi, gališki podružnici (574 m)?! Da je naš kraj čvrst in zdrav, povedo naslednje številke: naša župnija šteje okoli 1700 duš, a je lansko leto umrlo le 15 ljudi. Imamo pa v fari še precej takih, kateri so prekoračili že 80 let, pa se še prav korajžno počutijo. Tudi glede društev nismo na zadnjem mestu, saj imamo Prosvetno društvo, Fantovski odsek, sadjarsko podružnico, KZ in še več drugih. Najbolj deluje seveda Prosvetno društvo, katero šteje 75 članov. Tudi dolgčas nam ni, ker za to skrbi šest godb, ki so v fari, in sicer dve na pihala in štiri tamburaške.

Nova cerkev. Od 10. do 17. marca bo v naši župnijski cerkvi sv. misijon. Vsi župljani ste iskreno vabljeni, dateh milosti polnih dni sv. misijona kolikor mogoče dobro uporabite!

Šmarski kraji

Sv. Jurij ob juž. žel. Tukajanja gasilska četa si šteje v dolžnost izreči zahvalo cenj. občinstvu ter obenem sporočiti javnosti naslednje: 28. januarja je imela gasilska četa redni letni obračun, na katerem se je v podrobnosti pregledalo delo za nov gasilski dom. Skupna vrednost v darovanem materialu, denarju in brezplačnem delu znaša 59.351 din. Proračun za gradnjo gasilskega doma je znašal 86.831 din. Na domu je še dolga 27.480 din. Prostovoljna gasilska četa se vsem prijateljem, dobrotnikom, botrom in botricam, kakor tudi upravi občine, kateri so vsak na svoj način pripomogli k postavitvi gasilskega doma, tem potom najiskrenejše zahvaljuje in se še nadalje priporoča za naklonjenost.

Sv. Jurij ob juž. žel. Najnižja temperatura je pri nas letos dosežla 30 stopinj mraza. Ta zima je prva »enakovredna« zimi leta 1928/29. Da bi le tudi leto in letina bila enaka oni leta 1929! — Dela pri gradnji vodovoda se vršijo kljub snegu kar naprej. Dolgo smo okoličani neverjetno gledali akcijo za vodovod, zdaj pa le moramo pri-

podzemeljskem prostoru izkopali že tri metre globoko jamo, se je neka stena nenadno zrušila in enega izmed mož popolnoma zasula, ostala dva pa na pol. Z velikim naporom jima je uspelo, da sta se rešila. Ko sta dospela v vas, se je pokazalo, da je eden izmed njiju od strahu izgubil govor, drugi pa je znorel. Oblasti so uvedle preiskavo.

Znamenje časa. Da bi odpravile nevarnost plavajočih min, so pomorske oblasti v danskih vodah segle po metodi, ki se je obnesla že v svetovni vojni. Vsak lastnik ribiške ladje lahko dobi za primerno kavčijo zaželeno število posebnih pušk in nabojev. Plavajočih min ni težko s tem crožjem iz zadostne daljave praluknjati, da se potopijo. Za vsako

»Boga mi, dobro živijo, kakor golobje živijo. Skupno gospodarijo, skupaj domujejo. Pa delajo, Boga mi, od zore do mraka. Martina je onikrat pred dvema letoma hudo vrglo, zdaj pa se mu nič več ne pozna. Vse so popravili in na novo pozidali, tudi živine so si nakupili. Kar je bilo prej leseno, je zdaj dobro zazidano in z opeko krito. Od vse nesreče ni ostalo nič drugega kakor eno osmojeno drevo, to so pustili za spomin, naj se otroci spominjajo nesreče.«

»Vem za Martinovo nesrečo,« je dejal Luka neveselo, »pa povejte mi, kako so si ljudje opomogli!«

»Nekaj je dal Mato, stari skopuh je imel več, kakor se je mislilo, pa tudi njegov grunt je dober, če so pridne roke na njem. Dokler je stara sestra gospodinjala, je šlo mnogo česa po zlu; odkar pa se je Andro prijel dela, je tako, kakor da je na tej hiši poseben blagoslov. Sprva so podprli Martina tudi gospodje iz mesta. Pravijo, da se je za njega po vseh krajih pobiralo, tudi tu je kak stotak padel. No, največ blagoslova si nosijo ljudje sami. Tuke gospodinje ni kje blizu kakor je Mara. Jaz sem, hvala Bogu, dosti stara, ali redko kdaj je videlo Jelenje tako gospodinjo. Poglejte v kuhinjo, na vrt, v hišo, vse je čisto kakor cerkev na Božič, niti zrno ne gre v izgubo. Glava je seveda Andrija, ta človek kakor da ima štiri roke in dve glavi. Ljudje ga poslušajo, v stiski ga hodijo spraševati, zdaj gre za tega, potem za onega na sodnijo,

na poglavarstvo, pa vse samo za božjo hvalo in za nikakršno svojo korist. Gospodje v mestu ga spoštujejo, prihajajo k njemu na dom. Hoteli so ga postaviti za župana, on pa noče, češ da bi ga taka čast in skrb pri gospodarstvu motila. Odkar Andro v Jelenju gospodarji, ni več toliko pravd in fiškali manj prihajajo. Kadar se dva sporečeta, gresta k njemu, in če jima on veli: moža, tako in tako, je obema prav in brez sodnije se pobotata. Tudi pisma jim piše, pa ne zahteva nič, zato mu ljudje tudi pravijo 'pravi župan'. Janku pa 'farbani župan'. Najbolj hud nanj je Mikica, ker mu Andrija posel kvari, a mnogi groš, ki bi ga bil ta 'krivi fiškal' zapil, ostane kmetom v žepu.«

»Ali ima Andrija kaj otrok?«

»Ima zdravega dečka. Ti ljubi Bog, kako veselje je bilo, ko se je rodil! Za botra mu je bil senator iz mesta, s kaplanom sta prišla na krstitev.«

»Kaj pa Mikica?«

»Slabo, Luka, slabo, od dne do dne slabše. Suši se kakor stara vrba, pijan je, četudi kaplje ne okusi. Ves dan se vlači po vasi kakor garjev pes. Če ujame kje kak krajcar, ga takoj požene po grlu. Ne bo dobrega konca s tem človekom, Boga mi, ne.«

»Kaj pa župan Janko?« je vprašal Luka dalje.

»Kaj bi vam rekla? Janko je Janko,« je odvrnila